

ՆԵՐԳԱԼԹ ՊԱՂԵՍՏԻՆԷՆ

Այս սարի եւս, Սփիւռքի զանազան կեդրոններէն, շարունակուեցաւ ներգաղթը եւ հայ-
րենակաւոս բազմութիւններ փոխադրուեցան Հայաստան:

Ասոնց կարգին՝ Սիոն ուրախութիւնն ունի ողբեր մաղբերու Պաղեստինահայ շուրջ հա-
զար երկուհարիւր հայրենադարձներուն, որոնք ուխտաւորի խանդավառութեամբ, ուրախութեան
երգեր հնչեցնելէն ուղղուեցան դէպի Հայրենիք, ծիծաղի եւ անասանան քահրութեան վերածած
իրենց սարիներու տառապիւնը: Վազեցին անոնք միանալու իրենց բախակիցներուն՝ վերակեր-
եցու Հայրենի օճախը եւ միացնելու իրենց ուժն ու խելքը Հայրենիքի մէջ անհն օր նոր ա-
րիւնքներով վերածող մեծ գործին:

Բաժանումները առհասարակ ժխտը ինչ մը ունին, սակայն հայրենադարձը եւ զայն կազ-
մող կարաւաններու երբը, բաժանումը ըլլալի աւելի՝ միացումն է այն մեծ զանգումին ու եր-
կին, որոնցմէ ժխտը օր մը բաժնուեցան, անոնք հիմա քաղերասնիկ այս առիթով, կը վերա-
դառնան վերսին իրենց հայրենի տունը, մեր աւետեաց երկիրը:

Մեր բոլորի զգացողութեանը մէջ, այս տեսում օրերու մէջէն մանաւանդ, չկայ աւելի
արտայայտիչ տեսարան, քան մտասեփի պատկերը հազարաւոր ուժերու, մտադին միկնչեւ տարիա-
ւորը, որոնք կիշկան ճակարայ այսպէս, մեր դարաւոր սպասումը պատկերու Հայրենի հողին ան-
պատեղի հմային մէջը: Հայ Հայրենասիրութիւնն է անկիւս, կրօնքի մը նման հզօր եւ Աստու-
ծոյ նման անմեռ:

Այս կարգի մեծ բաժանումներուն առիթով՝ մեր ժողովուրդը իր երգը ունի, փոխ կ'առ-
նենք զայն ու կ'ըսենք իրեն.

Կայներ ենք գալ չենք կարող,

Լեցուեր ենք լալ չենք կարող:

Դո՛ւք բոլորդ հայրենակաւոս եղբայրներ եւ քոյրեր, տարիներով ձեր հոգիին ու նայածիին առ-
ջեւ միշտ վառ պահեցիք ձեր օճախին բոլոր եւ ճրագին յոյսը, զոր օր մը անուպայ ձեռքեր գա-
զանօրէն փորձեցին մտաւել, հակառակ օրերու փոքորիկին ու մշուշին: Հայրենի հրաւերը ձեր
հոգիին ու մէջին, ձեր արիւնքին հրաւերը եղաւ:

Եւ մի՛ նայիք, երջանիք մարդեր եւ չեն նայիք. եք պիտի նայիք, յիշեցու հաւառ միայն
զնեց Սփիւռքի բացասաններուն մէջ մնացող ձեր հարազատները:

«Աստուած այց արար ժողովրդեան խումբ» կ'ըսէ Ս. Դիրքը: Մտածեցիք եւ պիտի զգա՞
ք եւ այս պատգամը իրաւ է այսօր եւ կը գործադրուի ձեր նկատմամբ:

Անհն ժողովուրդը խորհուրդ մը ունի, գրուած, ծածկուած: Հայոց Հայրենիքն է այդ
խորհուրդը, զոր այս առիթով դուք անգամ մը եւս կը կարդաք ձեր հոգիին մէջ, եւ իր մեկ
մեկ գործառնողը այդ խորհուրդին, կ'երթաք շեցնելու ձեր դերը մեր անուշ Հայրենիքին մէջ:

Վեց հարիւր տարի է որ մենք գերի ենք, անտէր, անհայրենիք, այսօր դուք բոլորդ Սա-
վեսական խաղափառի հէ, Հայրենիքի քնակիչ, Բոլորդ՝ պատանի, երիտասարդ ու ծեր՝ այսօր ան-
գամ մը եւս կը ծնիք, եւ ձեր տարիները հաշուեցիք Հայրենիքը մտած օրէն: Այս նաւը Նոյան
տապանն է որ ձեզ կը տանի Արարտիւն, փրկելով Սփիւռքի կորսեալն ցրեղեղներէն:

Հայրենիք կ'երթաք, երանի ձեզ օր կ'առնուի ու սիրտաւ ու խիստ կ'երթաք դէպ Արարաւ
ինչպէս կ'ըսէ բանաստեղծը: Հայրենիք, Հայրենիք, սկիզբը մեր բոլոր ուրախութիւններուն եւ
տառապանքներուն, աղբիւր մեր յոյսերուն եւ երազին: Քեզմէ հեռու մենք միայն տեսնութիւն
ունինք մեզի բաժին: Հայրենիք, Հայրենիք, դուն մեր ցեղին յաղթանական յոյսը եւ ապա-
սան, պաշտօնի Հայրենիք:

Տեսում քայց ուրախ զգացումով ողբեր կը մաղբենք Պաղեստինահայ մեր հայրենադարձ
եղբայրներուն, իրենց մարքեցով Աստուծոյ պահպանութիւնը եւ Հայրենիքին քաղիքը. կրկնելով
նոյն ասեմ Հայ ժողովուրդի սիրտէն բխած երգը՝

Կայներ ենք գալ չենք կարող,

Լեցուեր ենք լալ չենք կարող: